

Aksel Larsen: . . . så skal man lade være med at forsøge på overenskomstsituationens løsning ad denne vej.

I buketter af lovforslag er der nogle beskedne sociale forbedringer, som vi får lejlighed til at drøfte i morgen, og det ser også ud til, at regeringen nu endelig er betænkt på at gøre noget alvorligt for at bremse prisstigningerne. Det ser derimod ikke ud til, at regeringen har til hensigt at begrænse eller lægge loft over den kapitalistiske del af erhvervslivets indkomster. Det højeste, udbyttebegrænsningsforslaget går ud på, er, at aktieselskabernes udbytter i penge ikke må forøges i de kommende 2 år, men skal opspares, hvorpå de, når to års perioden er forbi, kan udbetales til aktionærerne på den ene eller den anden måde.

Landbrugslovene bliver der lejlighed til at komme udførligt ind på i morgen. De indeholder som sagt visse principielle forbedringer, men de bygger stadig i alt væsentligt på tilskuds- og prisforhøjelsesprincippet, og de skal undergå meget betydelige forandringer, før vi kan stemme for dem.

Den højtærede statsminister har erklæret, at lovforslagene repræsenterer en helhedsløsning, og at man ganske vist kan forhandle om detaljer, men at det, han kalder balancen i helhedsløsningen, ikke under nogen omstændigheder må forandres. Det forekommer mig utænkeligt, at nogen regering kan komme til folketinget med en så kompliceret samling komplicerede lovforslag og forlange dem godkendt uden alvorlig prøvelse, så meget mere som lovforslagene; det ved vi alle, er hastværksarbejde.

Den højtærede statsminister skal have sagt, at ved omsforliget i fjor var det ham, der fik øretæverne, men sådan skal det ikke gå denne gang. Ja, det er naturligvis godt, at statsministeren nu erkender, at i fjor lod han venstre og de konservative bestemme, hvad der skulle være regeringens politik, selv om det altså er beklageligt, at han og hans parti i fjor medvirkede til, at Danmarks økonomi og befolkning dengang fik lussingerne. Det bliver nu også folket, der kommer til at betale, hvis den såkaldte helhedsløsning ikke undergår betydelige forandringer, men hvis den højtærede statsminister ikke har lært mere af omsforliget og dets fallit, end visse af de lovforslag, vi her behandler, tyder på, så vil hans

parti og han selv i en kommende tid på en helt anden måde end hidtil komme til at optræde i manegen som ham, der får lussingerne.

Chr. Madsen: Jeg skal komme med nogle ganske få bemærkninger til lovforslaget om kollektive overenskomster. Først vil jeg imidlertid igen gøre opmærksom på, da man nu flere gange i dag har talt om, at vi har en meget høj beskæftigelse og der ingen muligheder er for at udvide industriapparatet og produktionen, fordi alle er i arbejde, at man i Nordjylland og i Vestjylland i alle de gode år fra 1955 og til nu har haft og stadig væk har stor arbejdsløshed, stadig væk har arbejdsløshed i den bedste tid af året, og i tiden fremover regner man allerede med at få stigende arbejdsløshed på grund af, at man efter omsforligets bestemmelser har nedskåret anlægsarbejder og boligbyggeri med omkring 15 pct.

Jeg har desværre ikke haft tid til at læse den sidste beretning fra de tre vise mænd rigtig igennem, men jeg tror ikke på, at disse mænd regner med, at der er noget, der hedder arbejdsløshed her i landet. Jeg tror, at de har stillet hele deres statistik op på, hvad der foregår på denne side af Valby Bakke, altså går ud fra, at den pågældende arbejder- eller indtægtsgruppe, der undersøges, har arbejde hele året rundt og har arbejde i henhold til de overenskomster, der aflønnes efter her på øerne. Jeg er som sagt ikke sikker på, at min mening herom er rigtig, men jeg har nogen grund til at tro, at beregningerne er lavet på et sådant grundlag. Hvis man derimod havde taget den nævnte arbejdsløshed med i beregningerne og taget de lavtlønnede, der arbejder en ganske kort tid om året og har stor arbejdsløshed, med ind i de samlede indtægtsberegninger, var man nok kommet til et andet resultat end det, der nu foreligger for os.

Dernæst til lovforslaget om forlængelse af de kollektive overenskomster.

Den overenskomstsituation, som vi oplever denne gang, har jo sådan set ikke været anderledes end tidligere overenskomstsituationer. Man har også tidligere i lang, lang tid før forhandlingerne påbegyndtes, haft travlt med at fortælle arbejderne, at det går ikke an at stille lønkrav, at man skal resignere. Men denne gang har man nok lagt